

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 24 noiembrie 2009
(OR. en)**

14907/09

**Dosar interinstituțional:
2009/0052 (CNS)**

**CODIF 124
COMER 168**

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Obiectul: REGULAMENT AL CONSILIULUI privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene

REGULAMENTUL (CE) Nr. .../... AL CONSILIULUI

din

**privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping
din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene**

(versiune codificată)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 133,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”)¹,

având în vedere propunerea Comisiei,

¹ OJ L 299, 16.11.2007, p. 1.

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1996 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene¹ a fost modificat în mod substanțial de mai multe ori². Din motive de claritate și de eficiență, ar trebui să se codifice regulamentul menționat.
- (2) În urma negocierilor comerciale multilaterale încheiate în 1994 au rezultat noi acorduri cu privire la aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț (denumit în continuare „acord general”). Având în vedere natura diferită a noilor norme aplicabile dumpingului și subvențiilor, este de asemenea oportun să existe norme comunitare distincte în aceste două domenii. Prin urmare, normele privind protecția împotriva subvențiilor și taxelor compensatorii fac obiectul unui regulament distinct.
- (3) Acordul privind practicile de dumping, și anume Acordul privind aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (denumit în continuare "acordul antidumping din 1994") conține norme detaliate referitoare în special la calcularea marjei de dumping, la procedurile de deschidere și de desfășurare a anchetei, inclusiv la stabilirea și modul de tratare a faptelor, la instituirea de măsuri provizorii, la impunerea și perceperea de taxe antidumping, la durata și reexaminarea măsurilor antidumping și la divulgarea de informații referitoare la anchetele antidumping. Pentru a se asigura aplicarea adecvată și transparentă a acestor norme, este necesar să se transpună în dreptul comunitar, în măsura posibilului, termenii acordurilor.

¹ JO L 56, 6.3.1996, p. 1.

² A se vedea anexa I.

- (4) La aplicarea acestor norme, este esențial, în vederea menținerii echilibrului între drepturile și obligațiile instituite de acordul general, să se țină seama de către Comunitate de interpretarea acestora de către principalii săi parteneri comerciali.
- (5) Este de dorit să se stabilească norme clare și detaliate privind calcularea valorii normale. Este necesar să se precizeze în special că această valoare trebuie să se bazeze în toate cazurile pe vânzările reprezentative realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale în țara exportatoare. Este necesar să se furnizeze indicații cu privire la noțiunea de părți considerate ca fiind asociate în vederea stabilirii dumpingului. Este necesar să se definească circumstanțele în care vânzările de pe piața internă a țării exportatoare pot fi considerate vânzări în pierdere și pot să nu fie luate în considerare și pot să țină seama de vânzările rămase, de valoarea normală calculată sau de vânzările către o țară terță. Este, de asemenea, oportun să se garanteze o repartizare corectă a cheltuielilor, inclusiv în situațiile demarare, și să se precizeze definiția noțiunii de demarare, sfera de aplicare și metoda de repartizare. Este, de asemenea, necesar, pentru a calcula valoarea normală, să se indice metoda aplicabilă pentru stabilirea valorilor costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale, precum și marja de profit care urmează să fie inclusă în această valoare.

- (6) În vederea stabilirii valorii normale pentru țările care nu au economie de piață, este prudent să se stabilească normele de procedură pentru a alege țara terță adecvată cu economie de piață care va reprezenta punctul de referință în acest sens și, în cazul în care nu se poate găsi o țară terță adecvată, să se prevadă că valoarea normală poate fi stabilită pe orice altă bază rezonabilă.
- (7) Este oportun ca practica antidumping a Comunității să țină seama de noile condiții economice din Kazahstan. Este necesar în special să se precizeze că valoarea normală poate fi stabilită în conformitate cu normele aplicabile țărilor cu economie de piață în cazurile în care se poate demonstra că prevalează condițiile de piață pentru unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei privind fabricarea și vânzarea produsului în cauză.
- (8) De asemenea, este oportun să se acorde un tratament similar importurilor care provin din țări care sunt membre ale Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) la data inițierii procedurii antidumping în cauză.
- (9) Este oportun să se specifice că examinarea prevalenței condițiilor de piață se face pe bază de cereri documentate corespunzător prezentate de către unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei și care doresc să beneficieze de posibilitatea ca valoarea normală să fie determinată în funcție de regulile aplicabile țărilor cu economie de piață.

- (10) Este necesar să se definească prețul de export și să se enumere ajustări necesare a fi aduse în cazul în care se estimează că este necesar să se recalculeze acest preț de export pe baza primului preț de pe piața liberă.
- (11) Pentru a asigura o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală este necesar să se enumere factorii care pot afecta prețurile și posibilitatea de a le compara și să se stabilească norme specifice privind necesitatea și modalitatea de operare a acestor ajustări, fiind evident că orice repetare a ajustărilor trebuie evitată. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că se poate face comparația utilizând prețuri medii, cu toate că prețurile de export individuale pot fi comparate cu o valoare normală medie, atunci când prețurile de export individuale variază între diferiți cumpărători, regiuni sau perioade.
- (12) Este necesar să se stabilească orientări clare și detaliate în ceea ce privește factorii care pot contribui la a stabili dacă importurile care fac obiectul unui dumping au adus un prejudiciu important sau riscă să aducă un prejudiciu.. Atunci când se depun eforturi să se demonstreze că volumul și nivelul prețurilor importurilor în cauză sunt responsabile de prejudiciul adus unei industrii comunitare, este necesar să se țină seama de efectele altor factori și, în special, de condițiile de piață dominante din Comunitate.

- (13) Este necesar să se definească noțiunea de „industrie comunitară”, să se prevadă că părțile afiliate cu exportatorii pot fi excluse din această industrie și să se definească noțiunea de „afiliere”. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că o acțiune antidumping poate fi efectuată în numele producătorilor dintr-o regiune a Comunității și să se stabilească orientările pentru definirea unei astfel de regiuni.
- (14) Este necesar să se stabilească cine este abilitat să depună o plângere antidumping, precum și măsura în care o astfel de plângere trebuie sprijinită de către industria comunitară și să se precizeze informațiile referitoare la dumping, la prejudiciu și la legătura de cauzalitate pe care o astfel de plângere trebuie să le conțină. Este, de asemenea, indicat să se precizeze procedurile aplicabile la respingerea plângerilor sau la inițierea procedurilor.
- (15) Este necesar să se stabilească modul în care părțile interesate sunt avizate cu privire la informațiile cerute de autorități și să li se ofere posibilități numeroase de a prezenta toate dovezile pertinente și de a-și apăra interesele. Este, de asemenea, de dorit să se definească în mod clar normele și procedurile de urmat pe parcursul anchetei și să se prevadă, în special, că părțile interesate trebuie să se facă cunoscute, să își prezinte punctul de vedere și să furnizeze informațiile la termenele stabilite, pentru a se ține seama de punctul lor de vedere. Este, de asemenea, necesar să se indice condițiile în care o parte interesată poate avea acces la informațiile furnizate de alte părți interesate și să transmită comentarii. Este, de asemenea, oportun să se instituie o cooperare între statele membre și Comisie în ceea ce privește culegerea de informații.

- (16) Este necesar să se stabilească condițiile în care pot fi impuse taxele provizorii și să se prevadă, în special, că aceste taxe nu pot fi impuse mai devreme de șaizeci de zile sau mai târziu de nouă luni de la data inițierii procedurii. Este, de asemenea, necesar, din rațiuni administrative, să se prevadă că aceste taxe pot, în toate cazurile, să fie impuse direct de către Comisie pentru o perioadă de nouă luni sau succesiv pentru o perioadă de șase luni și o perioadă de trei luni.
- (17) Este necesar să se stabilească procedurile care să permită acceptarea angajamentelor care pun capăt dumpingului și prejudiciului în loc să fie impuse taxe provizorii sau definitive. Este, de asemenea, oportun să se precizeze consecințele unei încălcări sau ale unei retrageri a angajamentelor și să se prevadă că pot fi impuse taxe provizorii în caz de prezumție de încălcare sau atunci când este necesară o anchetă suplimentară pentru a aduce completări constatărilor. În cazul acceptării angajamentelor, este necesar să se vegheze ca angajamentele propuse și aplicarea lor să nu ducă la un comportament anticoncurențial.
- (18) Este necesar să se prevadă că ~~în mod normal~~ ancheta va fi încheiată, fie că s-au adoptat sau nu măsuri definitive, în decurs de douăsprezece luni și în cel mult cincisprezece luni de la data deschiderii anchetei. Anchetele sau procedurile trebuie închise atunci când marja de dumping este *de minimis* sau când prejudiciul este neglijabil și ca atare este necesar să se definească acești termeni. Atunci când trebuie impuse măsuri, este necesar să se prevadă încheierea anchetelor și că nivelul măsurilor trebuie să fie inferior marjei de dumping în cazul în care această valoare inferioară este suficientă pentru a se elimina prejudiciul și să se precizeze metoda de calcul al nivelului măsurilor în cazul eșantionării.

- (19) Este necesar să se prevadă perceperea retroactivă a taxelor provizorii, în cazul în care se consideră necesar, și să se definească circumstanțele care pot duce la aplicarea retroactivă a taxelor pentru a evita ca măsurile definitive care urmează să se aplice să nu mai aibă substanță. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că taxele pot fi aplicate retroactiv în caz de încălcare sau de retragere a angajamentelor .
- (20) Este necesar să se prevadă că măsurile încetează să fie aplicabile după cinci ani, cu excepția cazului în care în urma unei reexaminări rezultă că trebuie menținute. Este, de asemenea, necesar să se prevadă, atunci când se prezintă dovezi suficiente că circumstanțele s-au modificat, reexaminări intermediare ale situației sau anchetei pentru a stabili dacă se justifică rambursarea taxelor antidumping. Este, în egală măsură, necesar să se prevadă că, în cazul în care prețurile de export trebuie recalculate pentru a recalcula marja de dumping, taxele antidumping nu trebuie considerate costuri suportate între import și revânzare atunci când aceste taxe se regăsesc în prețurile produselor care fac obiectul măsurilor în Comunitate.
- (21) Este necesar să se prevadă în mod expres că prețurile de export și marjele de dumping trebuie reevaluate atunci când taxele sunt absorbite de către exportator datorită unui acord de compensare oarecare iar măsurile nu se regăsesc în prețurile produselor care fac obiectul măsurilor în Comunitate.

- (22) Acordul antidumping din 1994 nu conține dispoziții în ceea ce privește circumvenția măsurilor antidumping, chiar dacă o decizie ministerială distinctă din cadrul GATT recunoaște că circumvenția constituie o problemă și a fost sesizat comitetul antidumping al GATT în vederea adoptării unei rezoluții. Având în vedere eșecul de până în prezent al negocierilor multilaterale și până la elaborarea rezultatului sesizării comitetului OMC antidumping, este necesar ca legislația comunitară să conțină dispoziții pentru a contracara practicile, inclusiv asamblarea simplă a mărfurilor în Comunitate sau într-o țară terță, al căror obiectiv esențial este de a permite circumvenția măsurilor antidumping.
- (23) Ar fi, de asemenea, de dorit să se precizeze ce practici constituie o circumvenție a măsurilor în vigoare. Practicile de circumvenție a măsurilor pot apărea fie în interiorul, fie în afara Comunității. Este necesar, prin urmare, să se prevadă ca scutirile de la plata taxelor extinse prevăzute deja pentru importatori să poată fi acordate și exportatorilor, atunci când taxele sunt extinse pentru a face față circumvenției care are loc în afara Comunității.
- (24) Este oportun să se autorizeze suspendarea măsurilor antidumping în cazul unei schimbări temporare a condițiilor de piață datorită căreia menținerea lor temporară este inadecvată.
- (25) Este necesar să se prevadă ca importurile care fac obiectul unei anchetei să poată face obiectul unei înregistrări la efectuarea importului, astfel încât să poată fi aplicate ulterior măsuri împotriva acestor importuri.

- (26) Pentru a garanta aplicarea corectă a măsurilor, este necesar ca statele membre să supravegheze și să întocmească rapoarte către Comisie privind importurile de produse care fac obiectul unor anchete sau ale unor măsuri și privind valoarea taxelor percepute în temeiul prezentului regulament.
- (27) Este necesar să se prevadă consultarea regulată a unui comitet consultativ în anumite etape ale anchetei. Acest comitet este compus din reprezentanți ai statelor membre și din un reprezentant al Comisiei în calitate de președinte.
- (28) Informațiile comunicate statelor membre în cadrul comitetului consultativ sunt adesea foarte tehnice și implică o analiză economică și juridică elaborată. Pentru a lăsa statelor membre timp suficient pentru a le analiza, acestea ar trebui transmise într-un interval de timp adecvat înaintea datei reuniunii stabilite de președintele comitetului consultativ.
- (29) Este oportun să se prevadă vizite pentru verificare informațiilor furnizate privind dumpingul și prejudiciul, aceste vizite depinzând, totuși, de calitatea răspunsurilor la chestionarele primite.
- (30) Este esențial să se recurgă la eșantionare atunci când numărul părților sau al tranzacțiilor respective este mare, astfel încât anchetele să poată fi duse la sfârșit în cadrul termenelor stabilite.

- (31) Este necesar să se prevadă că în cazul părților care nu cooperează în mod satisfăcător se pot utiliza alte informații pentru a stabili constatările și că aceste informații pot fi mai puțin favorabile părților respective decât în cazul în care acestea ar fi cooperat.
- (32) Trebuie adoptate dispoziții în ceea ce privește tratamentul informațiilor confidențiale pentru a preveni divulgarea de secrete de afaceri.
- (33) Este indispensabil să existe prevederi pentru divulgarea corectă a faptelor și considerentelor esențiale părților care au dreptul la un astfel de tratament și ca aceste divulgări, să fie făcute ținând seama de procesul decizional din cadrul Comunității, într-o perioadă care să le permită părților să își apere interesele.
- (34) Este rezonabil să se prevadă un sistem administrativ în temeiul căruia să poată fi prezentate argumente privind conformitatea măsurilor cu interesul Comunității, inclusiv ~~și în special~~ cu cel al consumatorilor, să se stabilească termenele în care trebuie furnizate aceste informații și să se stabilească drepturile la informare ale părților interesate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Principii

- (1) Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Comunității cauzează un prejudiciu.
- (2) Se consideră că un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către Comunitate este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru produsul similar în țara exportatoare.
- (3) Țara exportatoare este în mod normal țara de origine. Cu toate acestea, poate fi o țară intermediară, cu excepția cazului în care, de exemplu, produsele respective numai tranzitează această țară, produsele respective nu sunt fabricate în această țară sau nu există preț comparabil pentru aceste produse în această țară.
- (4) În sensul prezentului regulament, prin „produs similar” se înțelege un produs identic, și anume asemănător în toate privințele produsului respectiv sau, în absența unui astfel de produs, alt produs care, cu toate că nu este asemănător în toate privințele, prezintă caracteristici foarte apropiate celor ale produsului respectiv.

Articolul 2

Stabilirea existenței dumpingului

A. VALOAREA NORMALĂ

- (1) Valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare.

În cazul în care exportatorul din țara exportatoare nu produce sau nu comercializează produsul similar, valoarea normală se stabilește pe baza prețurilor altor comercianți sau producători.

Prețurile practicate între părți care par a fi asociate sau par să fi încheiat un acord de compensare nu pot fi considerate prețuri practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale și nu pot fi utilizate pentru a stabili valoarea normală decât în cazul în care se stabilește că prețurile în cauză nu sunt afectate de relațiile dintre părți.

Pentru a stabili dacă două părți sunt asociate, se poate ține seama de definiția părților afiliate în conformitate cu articolul 143 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar¹.

¹ JO L 253, 11.10.1993, p. 1

- (2) Vânzările produsului similar destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare se utilizează în mod normal la stabilirea valorii normale în cazul în care volumul acestor vânzări reprezintă cel puțin 5 % din volumul vânzărilor produsului în cauză în Comunitate. Cu toate acestea, se poate utiliza un volum de vânzări mai mic, de exemplu, atunci când prețurile practicate sunt considerate reprezentative pentru piața respectivă.
- (3) În cazul în care nu se efectuează nici o vânzare a produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale sau în cazul în care aceste vânzări sunt insuficiente sau în cazul în care, din cauza unei situații speciale a pieței, aceste vânzări nu permit efectuarea unei comparații valabile, valoarea normală a produsului similar se calculează pe baza costului de producție din țara de origine, la care se adaugă o sumă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale și pentru profit sau pe baza prețurilor de export, practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale, către o țară terță adecvată, cu condiția ca aceste prețuri să fie reprezentative.

Se poate considera că există o situație specială a pieței în ceea ce privește produsul respectiv în sensul primului paragraf mai ales în cazul în care prețurile sunt în mod artificial scăzute, când se practică intens barterul sau când există regimuri de prelucrare necomerciale.

- (4) Nu se poate considera că vânzările produsului similar pe piața internă a țării exportatoare sau vânzările către o terță țară la prețuri mai mici decât costurile de producție unitare (fixe și variabile), la care se adaugă costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale, nu au loc în cadrul operațiunilor comerciale normale din cauza prețului lor și nu pot fi eliminate din calculul pentru stabilirea valorii normale decât în cazul în care se stabilește că aceste vânzări se efectuează pe o perioadă extinsă, în cantități substanțiale și la prețuri care nu pot acoperi toate costurile într-o perioadă de timp rezonabilă.

În cazul în care prețurile sunt mai mici decât costurile în momentul vânzării, dar sunt mai mari decât costurile medii ponderate în perioada efectuării anchetei, se consideră că aceste prețuri pot acoperi costurile într-o perioadă rezonabilă.

Prin „perioadă extinsă” se înțelege în mod normal un an sau cel puțin șase luni și se consideră că în această perioadă se efectuează vânzări substanțiale la prețuri mai mici decât costul unitar, în cazul în care se stabilește că prețul de vânzare mediu ponderat este mai mic decât costul unitar mediu ponderat sau că volumul vânzărilor efectuate la prețuri mai mici decât costul unitar nu reprezintă mai puțin de 20 % din vânzările luate în considerare la stabilirea valorii normale.

- (5) Valoarea cheltuielilor se calculează în mod normal pe baza registrelor contabile ale părții care face obiectul anchetei, cu condiția ca aceste registre să respecte principiile contabile general acceptate ale țării respective și să țină seama în mod rezonabil de cheltuielile de producție și de vânzare ale produsului respectiv.

În cazul în care costurile aferente producției și vânzării produsului care face obiectul unei anchete nu se reflectă în mod rezonabil în registrele contabile ale părții în cauză, acestea sunt ajustate sau stabilite pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară sau, în cazul în care aceste informații nu sunt disponibile sau nu pot fi utilizate, pe baza oricăror alte informații rezonabile, inclusiv a informațiilor de pe alte piețe reprezentative.

Se iau în considerare elementele de probă aduse privind repartizarea corectă a costurilor cu condiția să se demonstreze că această modalitate de repartizare a fost utilizată în mod constant și în trecut. În absența unei metode mai potrivite, se preferă un sistem de repartizare a cheltuielilor bazat pe cifra de afaceri. În cazul în care nu s-a ținut deja seama de acest lucru la repartizarea cheltuielilor menționată în prezentul paragraf, cheltuielile se ajustează corespunzător în funcție de elementele care nu sunt recurente de care beneficiază producția viitoare și/sau curentă.

În cazul în care, într-un interval de timp din cadrul perioadei necesare pentru acoperirea cheltuielilor, acestea sunt afectate de utilizarea unor instalații de producție noi care presupun investiții suplimentare substanțiale și de un procentaj mic de utilizare a resurselor din cauza operațiunilor de demarare care au loc în decursul întregii perioade în care se desfășoară ancheta sau într-un interval de timp din cadrul acesteia, costurile medii pentru perioada de demarare sunt aplicabile, în temeiul normelor de repartizare menționate anterior, la sfârșitul acestei etape și sunt incluse la acest nivel, pentru perioada în cauză, în costurile medii ponderate menționate la alineatul (4) al doilea paragraf. Durata etapei de demarare se stabilește în funcție de circumstanțele aferente producătorului sau exportatorului respectiv, dar nu poate depăși un interval de timp inițial adecvat din perioada necesară pentru acoperirea cheltuielilor. Pentru această ajustare a costurilor aplicabile în decursul perioadei de anchetă, informațiile privind o etapă de demarare care depășește această perioadă se iau în considerare în măsura în care sunt furnizate înaintea vizitelor de verificare și în decursul a trei luni de la începerea anchetei.

- (6) Sumele corespunzătoare costurilor de vânzare, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitul, se stabilesc ~~de către~~ în funcție de date reale privind producția și vânzările produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale ale exportatorului sau producătorului care fac obiectul anchetei. Atunci când aceste sume nu pot fi stabilite în acest mod, pot fi determinate pe baza:
- (a) mediei ponderate a sumelor reale privind producția și vânzările produsului similar pe piața internă a țării de origine, sume stabilite pentru ceilalți exportatori sau producători care fac obiectul anchetei;

- (b) sumelor reale aferente producției și vânzărilor, în cadrul unor operațiuni comerciale normale, din aceeași categorie generală de produse pe piața internă a țării de origine, pentru exportatorul sau producătorul respectiv;;
 - (c) oricărei alte metode rezonabile, cu condiția ca suma reprezentând profitul stabilită astfel să nu depășească profitul realizat în mod normal de alți exportatori sau producători din vânzări de produse din aceeași categorie generală pe piața internă a țării de origine.
- (7) (a) În cazul importurilor care provin din țări care nu au economie de piață¹, valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață sau pe baza prețului dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Comunitate, sau, în cazul în care aceste lucruri nu sunt posibile, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Comunitate pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, în cazul în care este necesar, pentru ca acesta să includă o marjă de profit rezonabilă.

O țară terță cu economie de piață adecvată se alege în mod rezonabil, ținând seama de toate informațiile utile disponibile în momentul efectuării alegerii. Se ține de asemenea seama de termene și, după caz, se alege o țară terță cu economie de piață care face obiectul aceleiași anchete.

¹ Inclusiv: Azerbaidjan, Bielorusia, Coreea de Nord, Tadjikistan, Turkmenistan și Uzbekistan.

Părțile care participă la anchetă sunt informate de îndată după începerea anchetei cu privire la țara terță cu economie de piață respectivă și au la dispoziție zece zile pentru a-și prezenta comentariile.

- (b) În cazul anchetelor antidumping privind importurile din Kazahstan, precum și din orice țară care nu are economie de piață și care este membră a OMC la data deschiderii anchetei, valoarea normală se stabilește în conformitate cu alineatele (1)-(6), în cazul în care se stabilește pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei și în conformitate cu criteriile și procedurile prevăzute la litera (c), că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv. În cazul în care nu apare o astfel de situație, se aplică dispozițiile de la litera (a).
- (c) Cererea prezentată în temeiul literei (b) trebuie formulată în scris și să conțină probe suficiente că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață, și anume că:
- deciziile întreprinderilor referitoare la prețuri, costuri și intrări, de exemplu materii prime, costurile tehnologiei și mâinii de lucru, producție, vânzări și investiții, se adoptă ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință, iar costurile principalelor intrări reflectă în mod real valorile pieței;
 - întreprinderile utilizează o singură serie de registre contabile de bază, care fac obiectul unui audit independent în conformitate cu standardele internaționale și care sunt utilizate în toate scopurile;

- costurile de producție și situația financiară ale întreprinderilor nu fac obiectul nici unei denaturări importante, determinate de vechiul sistem de economie planificată, mai ales în ceea ce privește amortizarea activelor, alte reduceri de valoare, barter sau plăți sub formă de compensare de datorii;
- întreprinderile respective fac obiectul unor legi privind falimentul și proprietatea care garantează siguranța juridică și stabilitatea operațiilor întreprinderilor și
- operațiile de schimb valutar sunt efectuate la cursul de schimb al pieței.

În termen de trei luni de la inițierea procedurii, se determină dacă producătorul îndeplinește sau nu criteriile menționate anterior, după o consultare specifică a comitetului consultativ și după ce industria comunitară a avut ocazia să își prezinte observațiile. Soluția stabilită rămâne în vigoare pe tot parcursul anchetei.

B. PREȚUL DE EXPORT

- (8) Prețul de export este prețul plătit efectiv sau care urmează să fie plătit pentru produsul vândut la export din țara exportatoare către Comunitate.

- (9) Atunci când nu există un preț de export stabilit sau când prețul de export nu pare a fi fiabil din cauza existenței unei asocieri sau a unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț, prețul de export poate fi construit pe baza prețului cu care produsele importate sunt revândute pentru prima oară unui cumpărător independent sau, în cazul în care produsele nu sunt revândute unui cumpărător independent sau nu sunt revândute în starea în care erau când au fost importate, prin orice altă modalitate rezonabilă.

În astfel de cazuri, se operează ajustări pentru a se ține seama de toate cheltuielile, inclusiv de taxe și de impozite, care survin între import și revânzare, precum și de o marjă de profit, pentru a stabili un preț de export fiabil la nivelul frontierei comunitare.

Costurile care se iau în calcul la operarea unei ajustări le includ pe cele suportate în mod normal de un importator, dar plătite de orice parte care își desfășoară activitatea în interiorul sau în afara Comunității și care pare să fie asociată sau să fi încheiat un acord de compensare cu importatorul sau cu exportatorul, în special următoarele elemente: transportul obișnuit, asigurarea, manipularea, încărcarea și costurile suplimentare; taxe vamale, taxe antidumping și alte taxe plătibile în țara importatoare pentru import sau pentru vânzarea de mărfuri, precum și o marjă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative, alte costuri generale și profitul.

C. COMPARAȚIE

- (10) Se efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Această comparație se face în aceeași etapă a procesului comercial pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor. În cazul în care valoarea normală și prețul de export, stabilite, nu pot fi comparate astfel, se ține seama în fiecare caz, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora. Se evită repetarea ajustărilor, mai ales în cazul în care este vorba de diferențe privind reducerile de prețuri, rabaturile, cantitățile sau etapele comercializării. În cazul în care sunt întrunite condițiile specificate, factorii care pot determina efectuarea de ajustări sunt următorii:

(a) caracteristicile fizice

Se efectuează o ajustare în cazul în care există diferențe între caracteristicile fizice ale produsului respectiv. Valoarea ajustării corespunde unei estimări rezonabile a valorii diferenței pe piață.

(b) impozitare la import și impozite indirecte

Valoarea normală se ajustează cu o valoare corespunzătoare impozitării la import și impozitelor indirecte suportate de produsul similar și de materialele care intră în componența acestuia, atunci când produsul este destinat consumului în țara exportatoare și care nu sunt percepute sau care sunt rambursate atunci când produsul este exportat către Comunitate.

(c) reduceri de prețuri, rabaturi și cantități

Se operează o ajustare pe baza diferențelor la reducerile de prețuri și la rabaturi, inclusiv la cele acordate pe baza diferențelor cantitative, în cazul în care aceste diferențe sunt cuantificate corect și legate direct de vânzările respective. Se poate opera o ajustare și pe baza reducerilor de prețuri și a rabaturilor între care există diferențe, în cazul în care cererea se bazează pe o practică efectuată constant în perioadele anterioare, inclusiv pe un angajament de a respecta condițiile cerute pentru obținerea reducerii de prețuri sau a rabatului.

(d) etapa comercială

- (i) O ajustare pe baza diferențelor dintre etapele comerciale, inclusiv a diferențelor care pot rezulta din FEO (Fabricanții de Echipamente de Origine), se efectuează atunci când, pentru circuitele de distribuție pe cele două piețe, se stabilește că prețul de export, inclusiv prețul de export construit, este practicat într-o etapă comercială diferită în raport cu valoarea normală și că diferența a afectat comparabilitatea prețurilor, acest lucru fiind dovedit prin existența unor diferențe constante și nete în funcțiile și prețurile practicate de comercianți corespunzătoare diferitelor etape comerciale pe piața internă a țării exportatoare. Valoarea ajustării se stabilește în funcție de valoarea de piață a diferenței.
- (ii) Cu toate acestea, în condiții care nu sunt prevăzute la punctul (i), poate fi făcută o ajustare specială atunci când o diferență de etapă comercială existentă nu poate fi cuantificată din cauza absenței etapelor comerciale pertinente pe piața internă a țărilor exportatoare sau atunci când se stabilește clar că anumite funcții sunt aferente unor etape comerciale altele decât cea utilizată pentru comparație.

(e) transport, asigurare, manipulare, încărcare și costuri auxiliare

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile care au un raport direct cu produsul în cauză și care au fost indicate pentru transportul produsului în cauză de la sediile exportatorului până la un cumpărător independent, în cazul în care aceste costuri sunt incluse în prețurile practicate. Aceste costuri cuprind transportul, asigurarea, manipularea, încărcare/~~descărcare~~ și costurile auxiliare.

(f) ambalare

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile de ambalare care au o legătură directă cu produsul în cauză.

(g) credit

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costul oricărui credit acordat pentru vânzările în cauză, cu condiția ca acest factor să fie luat în considerare la stabilirea prețurilor practicate.

(h) costuri post vânzare

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile directe legate de furnizarea de asigurări, de garanții, de asistență tehnică și de servicii prevăzute de lege și/sau de contractul de vânzare.

(i) comisioane

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre comisioanele percepute pentru vânzările în cauză.

Termenul „comisioane” include și marja încasată de un operator comercial al produsului sau al produsului similar, în cazul în care funcțiile unui astfel de operator comercial pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane.

(j) conversiunea monedelor

În cazul în care compararea prețurilor necesită o conversiune a monedelor, aceasta trebuie efectuată utilizând cursul de schimb în vigoare la data vânzării, cu condiția ca, atunci când o vânzare de monedă străină pe piețele tranzacțiilor la termen este legată direct de vânzarea la export respectivă, se utilizează cursul de schimb practicat pentru vânzarea la termen. În mod obișnuit, data efectuării vânzării trebuie să fie cea care figurează pe factură, dar poate fi utilizată data contractului, a comenzii sau a confirmării comenzii în cazul în care este mai adecvată pentru a stabili condițiile materiale ale vânzării. Fluctuațiile cursului de schimb nu se iau în considerare și exportatorilor li se acordă șaizeci de zile pentru a ține seama de o modificare de durată a cursului de schimb în perioada efectuării anchetei.

(k) Alți factori

Se poate opera o ajustare și pe baza diferențelor aferente altor factori care nu sunt prevăzuți la literele (a)-(j), în cazul în care se demonstrează că aceste diferențe afectează comparabilitatea prețurilor, astfel cum se cere în prezentul alineat, și în special că în mod sistematic cumpărătorii plătesc prețuri diferite pe piața internă din cauza lor.

D. MARJA DE DUMPING

- (11) Sub rezerva dispozițiilor pertinente care reglementează compararea echitabilă, existența marjelor de dumping în cursul perioadei de anchetă se stabilește în mod normal pe baza unei comparații între o valoare normală medie ponderată cu media ponderată a prețurilor tuturor exporturilor către Comunitate sau pe baza unei comparații între valorile normale individuale și prețurile de export individuale către Comunitate, tranzacție cu tranzacție. Cu toate acestea, o valoare normală stabilită pe baza unei medii ponderate poate fi comparată cu prețurile tuturor exporturilor individuale către Comunitate în cazul în care configurația de export diferă semnificativ între diferiții cumpărători, diferitele regiuni sau perioade și în cazul în care metodele specificate în prima teză a prezentului alineat nu permit reflectarea amplitudinii reale a dumpingului practicat. Prezentul alineat nu exclude recurgerea la eșantionare în conformitate cu articolul 17.
- (12) Marja de dumping reprezintă suma cu care valoarea normală depășește prețul de export. În cazul în care marjele de dumping variază, se poate stabili o marjă de dumping medie ponderată.

Articolul 3

Stabilirea existenței unui prejudiciu

- (1) În sensul prezentului regulament, prin termenul „prejudiciu” se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii comunitare, amenințarea cu un prejudiciu important adus unei industrii comunitare sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.
- (2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă:
 - (a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Comunității și
 - (b) a efectului acestor importuri asupra industriei comunitare.
- (3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Comunitate. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria comunitară sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

- (4) În cazul în care importurile unui produs provenite din mai multe țări fac simultan obiectul unor anchete antidumping, efectele acestor importuri nu pot face obiectul unei evaluări cumulative decât în cazul în care:
- (a) marja de dumping stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis* în sensul articolului 9 alineatul (3) și în cazul în care volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil și
 - (b) o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și concurența între produsele importate și produsul comunitar similar.
- (5) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei comunitare respective implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de dumping sau de subvenționare din trecut, importanța marjei de dumping efective, diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață, a productivității, a randamentului investițiilor sau a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Comunitate, efectele negative efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

- (6) Trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor doveditoare pertinente prezentate în legătură cu alineatul (2) că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei comunitare în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.
- (7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping și care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare, se analizează, de asemenea, de așa manieră încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca relevanți în acest sens includ, printre altele, volumul și prețul importurilor care nu sunt vândute la prețuri de dumping, scăderea cererii sau modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și membre ale Comunității și concurența între acești producători, evoluția tehnologiilor, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei comunitare.

- (8) Efectul importurilor care fac obiectul unui dumping este evaluat în raport cu producția comunitară a produsului similar atunci când datele disponibile permit identificarea acestei producții separat pe baza unor criterii precum procedeele de producție, vânzările și profiturile producătorilor. În cazul în care această producție nu poate fi identificată separat, efectele importurilor care fac obiectul unui dumping se evaluează prin examinarea producției celui mai restrâns grup sau a celei mai restrânse game de produse care include produsul similar, pentru care pot fi furnizate informațiile necesare.
- (9) Stabilirea existenței amenințării cu prejudiciul important se bazează pe fapte, nu doar pe presupuneri, conjuncturi sau posibilități îndepărtate. Modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fie previzibilă în mod clar și iminentă.

Pentru a stabili existența amenințării cu prejudiciul important, este necesar să se examineze, printre altele, factori precum:

- (a) o rată semnificativă de creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața comunitară, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor;
- (b) capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau creșterea iminentă și semnificativă a capacității exportatorului, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor care fac obiectul unui dumping către Comunitate, având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare;

- (c) intrarea importurilor la prețuri care pot determina scăderea substanțială a prețurilor sau pot împiedica creșterea prețurilor și care pot duce probabil la o creștere a cererii de noi importuri;
- (d) stocurile produsului care face obiectul anchetei.

Nici unul dintre acești factori nu constituie în mod necesar o bază de orientare decisivă, dar totalitatea factorilor luați în considerare trebuie să conducă la concluzia că sunt iminente alte exporturi care fac obiectul unui dumping și că se va produce un prejudiciu important în cazul în care nu se iau măsuri de protecție.

Articolul 4

Definiția industriei comunitare

- (1) În sensul prezentului regulament, se înțelege prin „industrie comunitară” totalitatea producătorilor comunitari de produse similare sau cei dintre ei ale căror producții comune constituie un procent semnificativ în sensul articolului 5 alineatul (4) din producția comunitară totală a acestor produse; cu excepția:
 - (a) în cazul în care producătorii sunt afiliați cu exportatorii sau cu importatorii sau sunt ei înșiși importatori ai produsului care se presupune că face obiectul unui dumping, expresia „industrie comunitară” poate fi interpretată ca desemnând restul producătorilor;

- (b) în condiții excepționale, teritoriul Comunității poate fi împărțit, în ceea ce privește producția în cauză, în două sau mai multe piețe concurente și se poate considera că producătorii din interiorul fiecărei piețe constituie o industrie distinctă în cazul în care:
- (i) producătorii din interiorul unei astfel de piețe vând în totalitate sau aproape în totalitate producția produsului în cauză pe această piață și
 - (ii) cererea pe această piață nu este satisfăcută într-o măsură semnificativă de către producătorii produsului în cauză stabiliți în altă parte a Comunității. În aceste circumstanțe, se poate concluziona că există un prejudiciu chiar dacă nu este afectată o proporție importantă a întregii industrii comunitare, cu condiția ca importurile care fac obiectul unui dumping să se concentreze pe această piață izolată și ca, în afară de aceasta, importurile care fac obiectul unui dumping să aducă un prejudiciu producătorilor producției totale sau aproape totale din interiorul acestei piețe.
- (2) În sensul alineatului (1), se consideră că producătorii sunt afiliați cu exportatorii sau cu importatorii numai dacă:
- (a) în cazul în care unul dintre ei îl controlează în mod direct sau indirect pe celălalt sau
 - (b) în cazul în care ambii sunt controlați în mod direct sau indirect de un terț sau
 - (c) în cazul în care ei controlează împreună, în mod direct sau indirect, un terț, cu condiția să existe motive pentru a se crede sau a se bănuși că efectul legăturii este de așa natură încât producătorul în cauză se comportă diferit față de producătorii neafiliați.

În sensul prezentului alineat, se consideră că unul îl controlează pe celălalt atunci când este, de drept sau de fapt, în măsură să exercite asupra acestuia o putere de constrângere sau de direcționare.

- (3) În cazul în care prin industrie comunitară se înțelege producătorii dintr-o anumită regiune, exportatorilor li se acordă posibilitatea de a oferi angajamente în conformitate cu articolul 8 pentru regiunea în cauză. Într-un asemenea caz și în momentul evaluării interesului comunitar în ceea ce privește măsurile, trebuie acordată o atenție specială interesului regiunii. În cazul în care nu se oferă prompt un angajament convenabil sau în cazul în care se aplică situațiile prevăzute la articolul 8 alineatele (9) și (10), poate fi impusă pentru întreaga Comunitate o taxă provizorie sau definitivă. În aceste cazuri, taxele pot fi limitate la anumite produse sau anumiți exportatori, în măsura în care acest lucru este posibil.
- (4) Dispozițiile articolului 3 alineatul (8) se aplică prezentului articol.

Articolul 5

Deschiderea procedurii

- (1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului 6, se deschide o anchetă care vizează stabilirea existenței, gradului și efectului oricărui presupus dumping în urma înaintării în scris a unei plângeri de către orice persoană fizică sau juridică sau de către orice asociație care nu are personalitate juridică, care acționează în numele industriei comunitare.

Plângerea poate fi adresată Comisiei sau unui stat membru care o transmite acesteia. Comisia trimite statelor membre o copie a oricărei plângeri primite. Se consideră că plângerea a fost depusă în prima zi lucrătoare de după ziua primirii acesteia la Comisie prin scrisoare recomandată sau de după cea în care a fost emisă confirmarea de primire de către Comisie.

În cazul în care, în absența unei plângeri, un stat membru este în posesia unor elemente de probă suficiente referitoare la un dumping și la un prejudiciu pentru industria comunitară care rezultă din acesta, le comunică de îndată Comisiei.

- (2) O plângere în sensul alineatului (1) trebuie să conțină elemente de probă privind existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care se presupune că fac obiectul unui dumping și presupusul prejudiciu presupus în cauză. Plângerea trebuie să conțină informațiile pe care reclamantul le poate obține în mod rezonabil despre următoarele puncte:
- (a) identitatea reclamantului și o descriere a volumului și a valorii producției comunitare a produsului similar efectuată de către reclamant. Atunci când o plângere este prezentată în scris în numele industriei comunitare, aceasta precizează industria în numele căreia este înaintată și se prezintă o listă a tuturor producătorilor comunitari cunoscuți ai produsului similar (sau a asociațiilor de producători comunitari ai produsului similar) și, în măsura posibilului, o descriere a volumului și a valorii producției comunitare a produsului similar atribuite acestor producători;

- (b) o descriere completă a produsului care se presupune că face obiectul unui dumping, numele țării sau țărilor de origine sau exportatoare în cauză, identitatea fiecărui exportator sau producător străin cunoscut și o listă a persoanelor care se știe că importă produsul în cauză;
 - (c) informații privind prețurile la care este vândut produsul în cauză pentru a fi destinat consumului pe piața internă a țării sau a țărilor de origine sau exportatoare (sau, după caz, informații privind prețurile la care este vândut produsul din țara sau țările de origine sau exportatoare către una sau mai multe țări terțe sau privind valoarea construită a produsului) și informații privind prețurile de export sau, după caz, privind prețurile la care produsul este revândut pentru prima dată unui cumpărător independent din Comunitate;
 - (d) informații privind evoluția volumului importurilor care se presupune că fac obiectul unui dumping, efectul acestor importuri asupra prețurilor produsului similar pe piața Comunității și efectul acestor importuri asupra industriei comunitare, demonstrat prin factori și indici relevanți care influențează situația acestei industrii, cum ar fi cei enumerați la articolul 3 alineatele (3) și (5).
- (3) Comisia examinează, în măsura posibilului, exactitatea și caracterul concludent ale elementelor de probă furnizate în plângere pentru a stabili dacă există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei anchete.

- (4) Nu se deschide o anchetă, în conformitate cu alineatul (1), decât în cazul în care s-a stabilit, pe baza unei examinări a gradului de susținere sau de opoziție a producătorilor comunitari ai produsului similar față de plângerea formulată, că plângerea a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia. Se consideră că plângerea a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia în cazul în care ea este susținută de producători comunitari ale căror producții reprezintă în total mai mult de 50% din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. Cu toate acestea, nu se deschide o anchetă în cazul în care producătorii comunitari care susțin în mod expres plângerea reprezintă mai puțin de 25% din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară.
- (5) Autoritățile evită să facă publică o cerere de deschidere a unei anchete, cu excepția cazului în care a fost luată o decizie de deschidere a acesteia. Cu toate acestea, după primirea unei plângeri documentate în mod corespunzător și înainte de a proceda la deschiderea anchetei, autoritățile înștiințează guvernul țării exportatoare în cauză.
- (6) În cazul în care, în circumstanțe speciale, autoritățile decid deschiderea unei anchete fără a fi primit plângere în scris în acest sens din partea unei industrii comunitare sau în numele acesteia, ele nu procedează la deschiderea anchetei decât în cazul în care sunt în posesia unor elemente de probă suficiente cu privire la existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate în sensul alineatului (2) care justifică deschiderea unei anchete.

- (7) Elementele de probă privind dumpingul și prejudiciul sunt examinate în același timp pentru a decide dacă se va deschide sau nu o anchetă. O plângere este respinsă atunci când elementele de probă privind dumpingul sau prejudiciul sunt insuficiente pentru a justifica declanșarea procedurilor. Nu trebuie inițiată o procedură împotriva țărilor ale căror importuri reprezintă un segment al pieței mai mic de 1 %, cu excepția cazului în care, împreună, aceste țări reprezintă 3 % sau mai mult din consumul comunitar.
- (8) Plângerea poate fi retrasă înainte de deschiderea anchetei, caz în care se consideră că nu a fost depusă.
- (9) În cazul în care, după consultări, par să existe elemente de probă suficiente pentru a justifica declanșarea unei proceduri, Comisia trebuie să inițieze această procedură în termen de patruzeci și cinci de zile de la data depunerii plângerii și să anunțe declanșarea procedurii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În cazul în care elementele de probă sunt insuficiente, reclamantul trebuie înștiințat, după consultări, în termen de patruzeci și cinci de zile de la data depunerii plângerii la Comisie.

- (10) În avizul de declanșare a procedurii se anunță deschiderea unei anchete, se indică produsul și țările în cauză, se prezintă un rezumat al informațiilor primite și se prevede că orice informație utilă trebuie comunicată Comisiei; se stabilește termenul în care părțile interesate se pot face cunoscute, își pot prezenta punctul de vedere în scris și pot comunica informații în cazul în care aceste puncte de vedere și informații trebuie luate în considerare în cursul anchetei; se precizează, de asemenea, termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (5).
- (11) Comisia informează exportatorii, importatorii, asociațiile reprezentative ale importatorilor sau exportatorilor despre care are cunoștință că sunt interesate, precum și reprezentanții țării exportatoare și reclamanții cu privire la declanșarea procedurii și, având grijă să protejeze informațiile confidențiale, transmite exportatorilor cunoscuți, autorităților țării exportatoare și, la cerere, celorlalte părți interesate textul integral al plângerii scrise primite în conformitate cu alineatul (1). În cazul în care numărul exportatorilor în cauză este deosebit de mare, este necesar ca mai degrabă textul integral al plângerii scrise să fie trimis numai autorităților din țara exportatoare sau asociației profesionale în cauză.
- (12) O anchetă antidumping nu reprezintă un obstacol în calea operațiunilor de vămuire.

Articolul 6

Ancheta

- (1) În urma inițierii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre, începe ancheta la nivel comunitar. Această anchetă are ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul și acestea vor fi investigate în mod simultan. Pentru a realiza o determinare reprezentativă, se alege o perioadă de anchetă care, în cazul dumpingului, acoperă în mod normal o perioadă de cel puțin șase luni imediat anterioară inițierii procedurii. Informațiile referitoare la o perioadă posterioară perioadei desfășurării anchetei nu se iau în mod normal în considerare.
- (2) Destinatarii chestionarelor utilizate într-o anchetă antidumping au la dispoziție cel puțin treizeci de zile pentru a răspunde. Termenul pentru exportatori curge de la data primirii chestionarului, care se consideră primit la o săptămână de la data la care a fost trimis exportatorului sau reprezentantului diplomatic indicat al țării exportatoare. Se poate acorda o prelungire de treizeci de zile a termenului, ținându-se seama de termenul stabilit pentru anchetă și sub rezerva ca partea în cauză să ofere un motiv întemeiat, în sensul existenței unor circumstanțe speciale, pentru a beneficia de o astfel de prelungire.

- (3) Comisia poate cere statelor membre să îi furnizeze informații, caz în care statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs acestor cereri. Statele membre comunică Comisiei informațiile cerute, precum și totalitatea verificărilor, controalelor sau anchetelor efectuate. În cazul în care aceste informații sunt de interes general sau transmiterea lor a fost cerută de către un stat membru, Comisia le transmite statelor membre, cu condiția să nu aibă caracter confidențial, caz în care transmite un rezumat neconfidențial.
- (4) Comisia poate cere statelor membre să efectueze toate verificările și controalele necesare, mai ales ale importatorilor, ale operatorilor comerciali și ale producătorilor comunitari, și să efectueze anchete în țările terțe, sub rezerva acordului întreprinderilor în cauză și a lipsei opoziției din partea guvernului țării în cauză, care este înștiințat în mod oficial. Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs cererilor Comisiei. Oficiali ai Comisiei pot, la cererea acesteia sau a unui stat membru, să-i asiste pe oficialii statelor membre în exercițiul funcțiunii.

- (5) Părțile interesate care s-au făcut cunoscute în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) sunt audiate în cazul în care au făcut o cerere scrisă în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că sunt efectiv părți interesate care pot fi afectate de rezultatul procedurii și că există motive speciale pentru a fi audiate.
- (6) La cerere, importatorilor, exportatorilor, reprezentanților guvernului țării exportatoare și reclamanților care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) li se oferă posibilitatea de a întâlni părțile care au interese contrare pentru a permite confruntarea tezelor opuse și a eventualelor întâmpinări. Atunci când se oferă astfel de posibilități, trebuie să se țină seama de păstrarea caracterului confidențial al informațiilor și de interesele părților. Nici o parte nu este obligată să asiste la o întâlnire și absența unei părți nu aduce prejudicii cauzei sale. Informațiile furnizate oral în temeiul prezentului alineat se iau în considerare în măsura în care sunt confirmate ulterior în scris.

- (7) Reclamanții, importatorii și exportatorii, asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile de consumatori care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 5 alineatul (10), precum și reprezentanții țărilor exportatoare pot, prin cerere scrisă, să ia cunoștință de toate informațiile furnizate de oricare parte implicată în anchetă, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Comunității sau ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 19 și să fie utilizate în anchetă. Aceste părți pot răspunde acestor informații și comentariile lor trebuie luate în considerare în măsura în care ele sunt suficient de bine documentate.
- (8) Cu excepția circumstanțelor prevăzute la articolul 18, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care se bazează constatările trebuie verificate în măsura posibilului.
- (9) În cazul procedurilor inițiate în temeiul articolului 5 alineatul (9), o anchetă se încheie, în cazul în care este posibil, în termen de un an. Oricum, anchetele se încheie, în toate cazurile, în termen de cincisprezece luni de la deschiderea lor, în conformitate cu constatările adoptate în conformitate cu articolul 8 în ceea ce privește angajamentele și cu cele adoptate în conformitate cu articolul 9 în ceea ce privește acțiunea definitivă.

Articolul 7
Măsuri provizorii

- (1) Se pot impune taxe provizorii în cazul în care a fost deschisă o anchetă în conformitate cu articolul 5, în cazul în care a fost publicat un aviz în acest sens, în cazul în care părților interesate li s-au oferit posibilități adecvate de a da informații și de a formula observații în conformitate cu articolul 5 alineatul (10), în cazul în care o examinare preliminară pozitivă a stabilit existența unui dumping și a unui prejudiciu care rezultă în urma acestuia pentru industria comunitară și în cazul în care interesul Comunității necesită o acțiune în vederea împiedicării producerii unui astfel de prejudiciu. Taxele provizorii trebuie impuse cel devreme în termen de șaiszeci de zile și cel târziu în termen de nouă luni de la declanșarea procedurii.
- (2) Valoarea taxei antidumping provizorii nu trebuie să depășească marja de dumping stabilită provizoriu și trebuie să fie mai mică decât această marjă în cazul în care o taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul suferit de industria comunitară.
- (3) Taxele provizorii se acoperă printr-o garanție și punerea în liberă circulație a produselor respective pe teritoriul Comunității este condiționată de constituirea acestei garanții.

- (4) Comisia ia o măsură provizorie după consultări sau, în caz de extremă urgență, după ce a informat statele membre. În acest ultim caz au loc consultări în termen de cel mult zece zile de la notificarea statelor membre cu privire la măsura luată de Comisie.
- (5) Atunci când un stat membru solicită acțiunea imediată a Comisiei și când sunt întrunite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comisia decide, în termen de maxim cinci zile lucrătoare de la primirea cererii, dacă este necesar să se impună o taxă antidumping provizorie.
- (6) Comisia informează de îndată Consiliul și statele membre cu privire la orice decizie luată în temeiul alineatelor (1)-(5). Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate lua o decizie diferită.
- (7) Se pot impune taxe provizorii pe o perioadă de șase luni și prelungite cu o perioadă de trei luni sau acestea pot fi impuse pe o perioadă de nouă luni. Cu toate acestea, ele nu pot fi prelungite sau impuse pentru o perioadă de nouă luni decât în cazul în care exportatorii care reprezintă un procentaj semnificativ al tranzacțiilor comerciale în cauză o cer sau în cazul în care, în urma unei declarații de intenție a Comisiei, nu formulează o obiecție.

Articolul 8
Angajamente

- (1) Cu condiția ca în urma unei examinări preliminare pozitive să se fi constatat existența unui dumping și a unui prejudiciu, Comisia poate accepta oferte prin care exportatorii se angajează în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare să-și revizuiască prețurile sau să nu mai facă exporturi la prețuri de dumping în cazul în care, în urma consultărilor specifice ale comitetului consultativ, aceasta este convinsă că prejudiciul cauzat de dumping este eliminat. În acest caz și atât timp cât aceste angajamente rămân în vigoare, taxele provizorii instituite de Comisie în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau taxele definitive instituite de Consiliu în temeiul articolului 9 alineatul (4), după caz, nu se aplică importurilor produsului în cauză fabricat de întreprinderile prevăzute în decizia Comisiei privind acceptarea angajamentelor cu modificările ulterioare. Creșterile de preț efectuate în temeiul acestor angajamente nu sunt mai mari decât este necesar pentru a se elimina marja de dumping și trebuie să fie mai scăzute decât marja de dumping în cazul în care sunt suficiente pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei comunitare.

- (2) Comisia poate sugera angajamente, dar nici un exportator nu este obligat să le accepte. Faptul că exportatorii nu oferă astfel de angajamente sau nu acceptă o invitație de a le accepta nu afectează în nici un mod examinarea cazului. Cu toate acestea, se poate stabili că amenințarea cu prejudiciu este mai probabilă în cazul în care importurile care fac obiectul unui dumping continuă. Nu se cer sau nu se acceptă angajamente din partea exportatorilor decât în cazul în care existența unui dumping sau a unui prejudiciu care rezultă din acesta a făcut obiectul unei examinări preliminare pozitive. Cu excepția cazurilor excepționale, nu poate fi oferit nici un angajament după încheierea perioadei în cursul căreia pot fi prezentate observații în temeiul articolului 20 alineatul (5).
- (3) Angajamentele oferite nu sunt în mod necesar acceptate în cazul în care acceptarea lor este considerată nerealistă, de exemplu în cazul în care numărul de exportatori efectivi sau potențiali este prea mare sau din alte motive, inclusiv din motive de politică generală. Exportatorul în cauză poate fi informat în legătură cu motivele pentru care se are în vedere propunerea de respingere a ofertei de angajament și i se poate oferi posibilitatea de a-și prezenta comentariile cu privire la acest subiect. Motivele respingerii se indică în decizia definitivă.
- (4) Părțile care oferă un angajament sunt obligate să furnizeze o versiune neconfidențială a acestui angajament, astfel încât acesta să poată fi comunicat părților implicate în anchetă.

- (5) În cazul în care sunt acceptate angajamente după consultări și în cazul în care nu se ridică nici o obiecție în cadrul comitetului consultativ, ancheta este închisă. În toate celelalte cazuri, Comisia prezintă de îndată Consiliului un raport cu privire la rezultatele consultărilor, însoțit de o propunere de închidere a anchetei. Ancheta este considerată închisă în cazul în care, în termen de o lună, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, nu a luat altă decizie.
- (6) În cazul acceptării unui angajament, în mod normal se încheie ancheta privind dumpingul și prejudiciul. În acest caz, dacă analiza privind existența unui dumping sau a unui prejudiciu este negativă, angajamentul devine caduc în mod automat, cu excepția cazului în care concluzia unei astfel de analize se datorează în mare parte existenței unui angajament. În acest caz, se poate cere ca angajamentul să fie menținut o perioadă rezonabilă. În cazul unei concluzii pozitive privind existența unui dumping și a unui prejudiciu, angajamentul este menținut în conformitate cu termenii săi și cu dispozițiile prezentului regulament.
- (7) Comisia trebuie să ceară oricărui exportator de la care s-a acceptat un angajament să furnizeze periodic informații privind îndeplinirea angajamentului respectiv și să autorizeze verificarea informațiilor pertinente. Refuzul de a respecta aceste obligații este considerat o încălcare a angajamentului.

- (8) În cazul în care se acceptă angajamente din partea anumitor exportatori în decursul unei anchete, se consideră, în sensul articolului 11, că aceste angajamente intră în vigoare la data la care ancheta este închisă pentru țara exportatoare.
- (9) În caz de încălcare sau de retragere a unui angajament de către una dintre părți sau în caz de retragere a acceptării angajamentului de către Comisie, acceptarea angajamentului se retrage, după consultări, printr-o decizie sau printr-un regulament al Comisiei, după caz, iar taxa provizorie instituită de Comisie în conformitate cu articolul 7 sau taxa definitivă instituită de Consiliu în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) se aplică automat, cu condiția ca exportatorul în cauză să fi avut posibilitatea să-și prezinte observațiile, cu excepția cazului în care și-a retras chiar el angajamentul.

Orice parte interesată sau orice stat membru poate furniza informații care să conțină elemente ce atestă la prima vedere existența unei încălcări a unui angajament. Evaluarea ulterioară efectuată pentru a stabili dacă a avut sau nu loc o încălcare a angajamentului se încheie, în mod normal, în termen de șase luni, dar în nici un caz în mai mult de nouă luni de la prezentarea unei cereri argumentate corespunzător. Comisia poate cere ajutorul autorităților competente din statele membre în vederea monitorizării angajamentelor.

- (10) Se poate institui o taxă provizorie, după consultări, în conformitate cu articolul 7, pe baza celor mai bune informații disponibile, în cazul în care există motive să se creadă că un angajament este încălcat sau, în cazul încălcării sau retragerii angajamentului, atunci când ancheta care a avut ca rezultat acest angajament nu a fost încheiată.

Articolul 9

Încheierea procedurii fără instituirea de măsuri; impunerea de taxe definitive

- (1) În cazul în care o plângere este retrasă, procedura poate fi încheiată, cu excepția cazului în care încheierea ei nu este în interesul Comunității.
- (2) În cazul în care, după consultări, reiese că nu este necesară nici o măsură de protecție și în cazul în care nu a fost exprimată nici o obiecție în cadrul comitetului consultativ, ancheta sau procedura este încheiată. În celelalte cazuri, Comisia prezintă de îndată Consiliului un raport cu privire la rezultatele consultărilor, însoțit de o propunere de încheiere. Procedura este considerată încheiată în cazul în care Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, nu ia altă decizie în termen de o lună.

- (3) În cazul procedurilor inițiate în conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (9), prejudiciul este în mod normal considerat neglijabil atunci când importurile în cauză reprezintă mai puțin decât volumele specificate în articolul 5 alineatul (7). Aceste proceduri se încheie de îndată ce se stabilește că marja de dumping, exprimată în procente din prețurile de export, este mai mică de 2 %, numai ancheta fiind închisă atunci când marja este mai mică de 2 % pentru exportatorii individuali și aceștia rămânând supuși procedurii și putând face obiectul unei noi anchete cu ocazia oricărei reexaminări ulterioare efectuate pentru țara respectivă în temeiul articolului 11.
- (4) În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există dumping și prejudiciu care rezultă din acesta și că interesul Comunității necesită o acțiune în conformitate cu articolul 21, Consiliul impune o taxă antidumping definitivă, hotărând cu privire la propunerea Comisiei, prezentată după consultarea comitetului consultativ. Propunerea este adoptată de Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu majoritate simplă să o respingă, în termen de o lună de la prezentarea acesteia de către Comisie. În cazul în care sunt în vigoare taxe provizorii, se prezintă o propunere de măsuri definitive cu cel puțin o lună înainte de expirarea acestor taxe. Valoarea taxei antidumping nu trebuie să depășească marja de dumping stabilită și trebuie să fie mai mică decât această marjă, în cazul în care această taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei comunitare.

- (5) Se impune o taxă antidumping a cărei valoare este adecvată fiecărui caz, în mod nediscriminatoriu, la importurile unui produs, indiferent din ce sursă provin, despre care s-a constatat că fac obiectul unui dumping și produc un prejudiciu, cu excepția importurilor care provin din surse pentru care a fost acceptat un angajament stabilit în conformitate cu prezentul regulament. Regulamentul prin care impune taxa determină valoarea taxei impuse fiecărui furnizor sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil și, în general, în cazurile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (a), țara furnizoare în cauză.

În cazul în care se aplică articolul 2 alineatul (7) litera (a), se poate stabili cu toate acestea o taxă individuală pentru exportatorii care pot demonstra, pe baza unor cereri documentate corespunzător, că:

- (a) în cazul unor întreprinderi controlate total sau parțial de străini sau în cazul asociațiilor în participațiune, exportatorii sunt liberi să repatrieze capitalurile și profiturile;
- (b) prețurile de export, cantitățile exportate și modalitățile de vânzare se stabilesc în mod liber;
- (c) majoritatea acțiunilor aparține unor persoane private; funcționarii publici care fac parte din consiliul de administrație sau care dețin funcții cheie de conducere sunt în minoritate sau trebuie demonstrat că întreprinderea este cu toate acestea suficient de independentă de intervenția statului;
- (d) operațiunile de schimb valutar se efectuează la cursul de schimb al pieței; și
- (e) intervenția statului nu este de natură să permită circumvenția măsurilor, în cazul în care exportatorii beneficiază de niveluri individuale de taxe.

- (6) În cazul în care Comisia și-a limitat examinarea în conformitate cu articolul 17, taxa antidumping aplicată importurilor care provin de la exportatori sau de la producători care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 17, dar nu au fost incluși în anchetă nu trebuie să depășească marja de dumping medie ponderată stabilită pentru părțile care constituie eșantionul. În sensul prezentului alineat, Comisia nu ține seama de marjele nule și de minimis, nici de marjele stabilite în condițiile prevăzute la articolul 18. Se aplică taxe individuale importurilor care provin de la exportatorii sau de la producătorii care beneficiază de un tratament individual în conformitate cu articolul 17.

Articolul 10

Retroactivitatea

- (1) Nu se aplică măsuri provizorii și taxe antidumping definitive decât produselor puse în liberă circulație după data la care a intrat în vigoare decizia luată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și, respectiv, cu articolul 9 alineatul (4), sub rezerva excepțiilor prevăzute de prezentul regulament.

- (2) Atunci când a fost aplicată o taxă provizorie și când faptele stabilite definitiv indică existența unui dumping și a unui prejudiciu, Consiliul decide, indiferent dacă trebuie sau nu instituită o taxă antidumping definitivă, în ce măsură trebuie percepută definitiv taxa provizorie. În acest sens, „prejudiciul” nu include o întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare, nici amenințarea cu prejudiciu important, cu excepția cazului în care se stabilește că acest pericol s-ar fi transformat în prejudiciu important dacă nu ar fi fost aplicate măsuri provizorii. În toate celelalte cazuri care implică un pericol sau o întârziere, sumele provizorii trebuie eliberate și taxele definitive nu pot fi impuse decât începând cu data stabilirii finale a amenințării sau a întârzierii semnificative.
- (3) În cazul în care taxa antidumping definitivă este mai mare decât taxa provizorie, diferența nu este percepută. În cazul în care taxa definitivă este mai mică decât taxa provizorie, taxa se recalculează. Atunci când determinarea finală este negativă, taxa provizorie nu se confirmă.

- (4) Poate fi percepută o taxă antidumping definitivă pentru produsele care se declară că urmează să fie puse în consum cu cel mult nouăzeci de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, dar nu anterior deschiderii anchetei, cu condiția ca importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 14 alineatul (5), iar Comisia să le fi dat importatorilor posibilitatea de a-și prezenta comentariile și:
- (a) ca produsul în cauză să fi făcut, în trecut, obiectul practicilor de dumping pe o perioadă lungă sau ca importatorul să fi avut cunoștință de procedurile de dumping, de importanța lor și de cea a prejudiciului presupus sau stabilit;
 - (b) ca, în afară de nivelul importurilor care au cauzat un prejudiciu pe parcursul perioadei în care s-a desfășurat ancheta, să existe o nouă creștere substanțială a importurilor care, ținând seama de momentul în care sunt efectuate, de volumul lor sau de alți factori, este de natură să compromită grav efectul corectiv al taxei antidumping definitive care urmează să fie aplicată.
- (5) În caz de încălcare sau de retragere a angajamentelor, pot fi percepute taxe definitive pentru mărfurile puse în liberă circulație cu cel mult nouăzeci de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, cu condiția ca importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) și ca evaluarea retroactivă să nu se aplice importurilor anterioare încălcării sau retragerii angajamentului.

Articolul 11

Durata, reexaminările și restituirile

- (1) O măsură antidumping nu rămâne în vigoare decât pe perioada și în măsura necesare pentru a contrabalansa un dumping care cauzează un prejudiciu.
- (2) O măsură antidumping expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii comunitari sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării.

Se inițiază o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă că expirarea măsurilor ar favoriza probabil continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. Această probabilitate poate fi indicată, de exemplu, de dovada continuării dumpingului și a prejudiciului sau de dovada că eliminarea prejudiciului se datorează în totalitate sau parțial existenței măsurilor sau de dovada că situația exportatorilor sau condițiile pieței sunt de asemenea natură încât implică probabilitatea unor noi practici de dumping care produc prejudicii.

În cadrul anchetelor efectuate în temeiul prezentului alineat, exportatorii, importatorii, reprezentanții țărilor exportatoare și producătorii din Comunitate au posibilitatea de a dezvolta, de a respinge sau de a comenta tezele expuse în cererea de reexaminare, iar concluziile țin seama de toate elementele de probă pertinente și documentate prezentate corespunzător pentru a stabili dacă expirarea măsurilor ar fi sau nu de natură să favorizeze continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului.

În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz de expirare iminentă, la o dată adecvată, în decursul ultimului an din perioada de aplicare a măsurilor în sensul prezentului alineat. Ulterior, producătorii din Comunitate sunt abilitați să prezinte o cerere de reexaminare în conformitate cu al doilea paragraf, cel târziu cu trei luni înaintea încheierii perioadei de cinci ani. Trebuie, de asemenea, publicat un aviz în care se anunță expirarea efectivă a măsurilor în temeiul prezentului alineat.

- (3) Necesitatea menținerii măsurilor poate fi, de asemenea, reexaminată, în cazul în care acest lucru se justifică, la cererea Comisiei sau a unui stat membru sau, sub rezerva trecerii unei perioade rezonabile de cel puțin un an de la instituirea măsurii definitive, la cererea unui exportator, a unui importator sau a producătorilor din Comunitate, cerere care conține suficiente elemente de probă care stabilesc necesitatea unei reexaminări intermediare.

O reexaminare intermediară se efectuează atunci când cererea conține suficiente elemente de probă care dovedesc că menținerea măsurii nu mai este necesară pentru a contrabalansa dumpingul și/sau continuarea sau reapariția prejudiciului ar fi improbabilă în cazul în care măsura ar fi eliminată sau modificată sau că măsura existentă nu este sau nu mai este suficientă pentru a contrabalansa dumpingul care stă la baza prejudiciului.

În cadrul anchetelor efectuate în temeiul prezentului alineat, Comisia poate, printre altele, examina dacă circumstanțele referitoare *la* dumping și la prejudiciu s-au schimbat semnificativ sau dacă măsurile existente au produs efectele scontate și au eliminat prejudiciul stabilit anterior în conformitate cu articolul 3. În acest sens, se ține seama în cadrul determinării finale de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător.

- (4) Se efectuează, de asemenea, o reexaminare pentru a determina marjele de dumping individuale pentru noii exportatori din țara de export în cauză care nu au exportat produsul pe parcursul perioadei de desfășurare a anchetei pe baza căreia au fost stabilite măsurile.

Se efectuează o reexaminare atunci când un nou exportator sau un nou producător este în măsură să demonstreze că nu este afiliat cu exportatorii sau producătorii din țara exportatoare supusă măsurilor antidumping pentru produs și că a efectuat efectiv exporturi către Comunitate după perioada de anchetă sau că este în măsură să demonstreze că a subscris unei obligații contractuale și irevocabile de export a unei cantități importante de produse către Comunitate.

O reexaminare în ceea ce privește un nou exportator se inițiază și se desfășoară în mod accelerat, după consultarea comitetului consultativ, producătorii comunitari având posibilitatea să își prezinte comentariile. Regulamentul Comisiei privind deschiderea unei reexaminări abrogă taxa în vigoare pentru noul exportator în cauză, modificând regulamentul care impune taxa și făcând din importuri obiectul unei înregistrări în conformitate cu articolul 14 pentru ca, în ipoteza în care reexaminarea are ca rezultat stabilirea existenței unui dumping în cazul acestui exportator, taxele antidumping să poată fi percepute retroactiv de la data inițierii reexaminării.

Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică în cazul în care taxele au fost impuse în temeiul articolului 9 alineatul (6).

- (5) Dispozițiile pertinente din prezentul regulament referitoare la procedurile și la desfășurarea anchetelor, cu excepția celor care privesc termenele, se aplică oricărei reexaminări efectuate în temeiul alineatelor (2), (3) și (4). Reexaminările efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) se desfășoară cu diligență și sunt finalizate, în mod normal, în termen de douăsprezece luni de la data inițierii lor. Reexaminările efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) se finalizează, în oricare dintre cazuri, în termen de cincisprezece luni de la data inițierii lor. Reexaminările efectuate în conformitate cu alineatul (4) se finalizează, în oricare dintre cazuri, în termen de nouă luni de la data inițierii lor. În cazul în care se inițiază o reexaminare în temeiul alineatului (2) în timp ce o reexaminare în temeiul alineatului (3) este în desfășurare în cadrul aceleiași proceduri, reexaminarea în temeiul alineatului (3) se finalizează în același termen cu cel pentru reexaminarea întreprinsă în temeiul alineatului (2).

Comisia prezintă o propunere de acțiune Consiliului cu cel puțin o lună înainte de expirarea termenelor menționate în primul paragraf.

În cazul în care ancheta nu este finalizată în termenele menționate în primul paragraf, măsurile:

- expiră, în cadrul anchetelor efectuate în temeiul alineatului (2);
- expiră, în cazul anchetelor efectuate în paralel în temeiul alineatelor (2) și (3), în cazul în care, fie ancheta efectuată în conformitate cu alineatul (2) a fost inițiată în timp ce o revizuire efectuată în conformitate cu alineatul (3) era în desfășurare în cadrul aceleiași proceduri, fie astfel de reexaminări au fost inițiate în același timp fie
- rămân neschimbate, în cazul anchetelor efectuate în temeiul alineatelor (3) și (4).

Un avis cu privire la expirarea efectivă sau menținerea măsurilor în temeiul prezentului alineat trebuie publicat în consecință în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

- (6) Reexaminările efectuate în temeiul prezentului articol se inițiază de către Comisie după consultarea comitetului consultativ. În cazul în care reexaminările justifică acest lucru, măsurile se abrogă sau se mențin în temeiul alineatului (2) sau se abrogă, se mențin ori se modifică în temeiul alineatelor (3) și (4) de instituția comunitară responsabilă de adoptarea lor. În cazul în care măsurile se abrogă pentru exportatori individuali, dar nu pentru întreaga țară, acești exportatori rămân supuși procedurii și pot face în mod automat obiectul unei noi anchete în cadrul oricărei reexaminări efectuate pentru țara în cauză în temeiul prezentului articol.

- (7) În cazul în care o reexaminare a măsurilor efectuată în temeiul alineatului (3) este în curs de desfășurare la sfârșitul perioadei de aplicare a măsurilor în temeiul alineatului (2), o astfel de reexaminare are ca obiect și circumstanțele specificate în alineatul (2).
- (8) Fără a aduce atingere alineatului (2), un importator poate cere rambursarea taxelor percepute atunci când se demonstrează că marja de dumping pe baza căreia au fost achitate taxele a fost eliminată sau redusă la un nivel inferior nivelului taxei în vigoare.

Pentru a obține rambursarea taxei antidumping, importatorul trebuie să înainteze o cerere Comisiei. Această cerere se prezintă prin intermediul statului membru pe teritoriul căruia au fost puse în liberă circulație produsele, în termen de șase luni de la data la care valoarea taxelor definitive care urmează a fi percepute a fost stabilită de către autoritățile competente sau de la data la care a fost decisă perceperea definitivă a sumelor plătite cu titlu de taxe provizorii. Statele membre transmit de îndată cererea Comisiei.

O cerere de rambursare nu este considerată ca fiind susținută în mod corespunzător de elemente de probă decât în cazul în care conține informații precise cu privire la suma corespunzătoare rambursării taxelor antidumping solicitată și este însoțită de toate documentele vamale referitoare la calcularea și la plata acestei sume. Ea trebuie, de asemenea, să conțină probe, pentru o perioadă reprezentativă, a valorilor normale și a prețurilor de export către Comunitate pentru exportatorul sau producătorul căruia i se aplică taxa. Atunci când importatorul nu este asociat cu exportatorul sau cu producătorul în cauză și când această informație nu este disponibilă imediat sau când exportatorul sau producătorul refuză să o comunice importatorului, cererea trebuie să conțină o declarație a exportatorului sau a producătorului cu privire la faptul că marja de dumping a fost redusă sau eliminată, în conformitate cu prezentul articol și că vor fi furnizate Comisiei elementele de probă pertinente. În cazul în care aceste elemente de probă nu sunt furnizate de către exportator sau de către producător într-o perioadă rezonabilă, cererea este respinsă.

După consultarea comitetului consultativ, Comisia decide dacă și în ce măsură este necesar să se aprobe cererea sau poate decide oricând deschiderea unei reexaminări intermediare; informațiile și constatările care decurg din această reexaminare, stabilite în conformitate cu dispozițiile aplicabile acestui tip de reexaminare, sunt utilizate pentru a stabili dacă și în ce măsură se justifică o rambursare. Decizia cu privire la rambursarea taxelor trebuie în mod normal să intervină în termen de douăsprezece luni și, în orice caz, nu mai târziu de optsprezece luni de la data la care a fost înaintată o cerere de rambursare, susținută în mod corespunzător de elemente de probă, de un importator al produsului supus taxei antidumping. O rambursare autorizată trebuie efectuată în mod normal de către statele membre în termen de nouăzeci de zile de la decizia Comisiei.

- (9) În toate anchetele de reexaminare sau de rambursare efectuate în temeiul prezentului articol, Comisia aplică, în măsura în care circumstanțele nu s-au schimbat, aceeași metodă ca și în ancheta care a avut ca rezultat impunerea taxei, ținându-se seama de dispozițiile articolului 2, în special de alineatele (11) și (12), și de dispozițiile articolului 17.
- (10) În orice anchetă efectuată în conformitate cu prezentul articol, Comisia examinează fiabilitatea prețurilor de export în sensul articolului 2. Cu toate acestea, în cazul în care se decide construirea prețului de export în conformitate cu articolul 2 alineatul (9), ea trebuie să calculeze prețul de export fără să deducă valoarea taxelor antidumping achitate, atunci când sunt prezentate elemente de probă concludente conform cărora taxa este reflectată în mod corespunzător în prețurile de revânzare și în prețurile de vânzare ulterioare în Comunitate.

Articolul 12

O nouă anchetă

- (1) În cazul în care industria comunitară sau orice altă parte interesată furnizează, în mod normal în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a măsurilor, informații suficiente care indică faptul că, după perioada inițială de anchetă și înainte sau după instituirea măsurilor, prețurile la export au scăzut sau că măsurile nu au adus o modificare sau au adus numai o modificare insuficientă a prețurilor de revânzare sau a prețurilor de vânzare ulterioare a produsului importat în Comunitate, ancheta poate fi redeschisă, după consultări, pentru a examina dacă măsura a avut efecte asupra prețurilor menționate mai sus.

De asemenea, ancheta poate fi redeschisă în condițiile descrise anterior, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru.

- (2) În cadrul unei noi anchete efectuate în temeiul prezentului articol, trebuie să li se dea posibilitatea exportatorilor, importatorilor și producătorilor din Comunitate să clarifice situația în ceea ce privește prețurile de revânzare și prețurile de vânzare ulterioare și, în cazul în care se stabilește că măsura ar fi trebuit să ducă la modificarea acestor prețuri pentru a elimina prejudiciul stabilit anterior în conformitate cu articolul 3, prețurile de export trebuie reevaluate în conformitate cu articolul 2 și marjele de dumping trebuie recalculat pentru a ține seama de prețurile de export reevaluate.

În cazul în care se consideră că sunt întrunite condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) ca urmare a unei scăderi a prețurilor de export care a intervenit după perioada de anchetă inițială și înainte sau după impunerea măsurilor, marjele de dumping pot fi recalculat pentru a ține seama de aceste prețuri de export scăzute.

- (3) În cazul în care o anchetă redeschisă în temeiul prezentului articol indică o creștere a dumpingului, măsurile în vigoare pot fi modificate, după consultări, de către Consiliu, care hotărăște cu privire la propunerea Comisiei, în conformitate cu noile constatări referitoare la prețurile de export. Propunerea este adoptată de către Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu majoritate simplă să o respingă, în termen de o lună de la prezentarea acesteia de către Comisie. Valoarea taxei antidumping instituită în temeiul prezentului articol nu poate depăși dublul valorii taxei instituite inițial de către Consiliu.

- (4) Dispozițiile pertinente ale articolelor 5 și 6 se aplică oricărei anchete redeschise în temeiul prezentului articol, ținând seama cu toate acestea de faptul că această anchetă trebuie efectuată cu diligență și trebuie finalizată, în mod normal, în termen de șase luni de la redeschiderea ei. În orice caz, această anchetă se finalizează în termen de nouă luni de la inițiere.

Comisia prezintă o propunere de acțiune Consiliului cu cel puțin o lună înainte de expirarea termenelor menționate în primul paragraf .

În cazul în care ancheta nu este finalizată în termenele menționate în primul paragraf , măsurile rămân neschimbate. Se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz cu privire la menținerea măsurilor în temeiul prezentului alineat.

- (5) Presupusele modificări ale valorii normale nu sunt luate în considerare în temeiul prezentului articol decât în cazul în care Comisiei îi sunt furnizate informații complete cu privire la valorile normale revizuite, susținute în mod corespunzător de dovezi, în termenele indicate în avizul de deschidere a unei anchete. Atunci când o anchetă implică o reexaminare a valorilor normale, înregistrarea importurilor poate deveni obligatorie în conformitate cu articolul 14 alineatul (5), până la stabilirea rezultatului noii anchete.

Articolul 13

Circumvenția

- (1) Taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare ce provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare ~~sunt eludate~~. În caz de circumvenție a măsurilor în vigoare, taxele antidumping care nu depășesc taxa antidumping reziduală instituită în temeiul articolului 9 alineatul (5) se pot aplica și importurilor de la întreprinderi care beneficiază de taxe individuale în țările care fac obiectul măsurilor. Circumvenția se definește ca o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe și Comunitate sau între întreprinderi din țara care face obiectul măsurilor și Comunitate, care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei, fiind dovedit că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și unde există probe privind existența unui dumping în legătură cu valorile normale stabilite anterior pentru produsul similar, dacă este necesar în conformitate cu prevederile articolului 2 .

Practicile, operațiunile sau prelucrările menționate în primul sub-paragraf includ, printre altele, mici modificări aduse produsului în cauză, pentru a putea face obiectul unor coduri vamale care, în mod normal, nu fac obiectul măsurilor, cu condiția ca aceste modificări să nu schimbe caracteristicile esențiale ale produsului; expedierea via țări terțe a produsului care face obiectul măsurilor; reorganizarea, de către exportatori sau producători, a schemelor lor și a circuitelor lor de vânzări în țările care fac obiectul măsurilor, în așa fel încât în cele din urmă produsele lor sunt exportate către Comunitate prin intermediul unor producători care beneficiază de o taxă vamală individuală mai mică decât taxa aplicabilă produselor fabricanților și, în cazurile prevăzute la alineatul (2), operațiunile de asamblare efectuate în Comunitate sau într-o țară terță.

- (2) Se consideră că o operațiune de asamblare în Comunitate sau într-o țară terță reprezintă o circumvenție a măsurilor în vigoare atunci când:
- (a) operațiunea a început sau s-a intensificat semnificativ de la sau chiar înainte de începerea anchetei antidumping și când piesele în cauză provin din țara care face obiectul măsurilor, și
 - (b) piesele constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat; cu toate acestea, nu se consideră în nici un caz că există circumvenție atunci când valoarea adăugată pieselor încorporate în cursul operațiunii de asamblare sau de încheiere este mai mare de 25 % din costul de fabricație, și

(c) efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețurile și/sau cantitățile produsului similar asamblat și există dovada unui dumping în raport cu valorile normale stabilite anterior pentru produsele similare.

- (3) Se deschide o anchetă, în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatul (1). Ancheta se deschide, după consultarea comitetului consultativ, printr-un regulament al Comisiei care poate de asemenea să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau să solicite garanții. Ancheta este efectuată de către Comisie, cu un eventual ajutor din partea autorităților vamale, și trebuie finalizată în termen de nouă luni. În cazul în care faptele stabilite definitiv justifică extinderea măsurilor, acest lucru este decis de către Consiliu, care hotărăște cu privire la propunerea Comisiei, după consultarea comitetului consultativ. Propunerea se adoptă de către Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu o majoritate simplă să respingă propunerea, în termen de o lună de la prezentarea ei de către Comisie. Extinderea intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a devenit obligatorie în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau cu data la care au fost cerute garanții. Dispozițiile procedurale corespunzătoare prezentului regulament cu privire la deschiderea și desfășurarea anchetelor se aplică în conformitate cu prezentul articol.

- (4) Importurile nu trebuie supuse înregistrării în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau nu trebuie să facă obiectul unor măsuri, în cazul în care sunt efectuate de întreprinderi care beneficiază de scutiri. Cererile de scutire, argumentate corespunzător prin elemente de probă, trebuie prezentate în termenele stabilite în regulamentul Comisiei privind deschiderea anchetei. În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în afara Comunității, pot fi acordate scutiri producătorilor produsului în cauză care pot demonstra că nu sunt afiliați cu un producător care face obiectul măsurilor și pentru care s-a constatat că nu sunt angajați în practici de circumvenție astfel cum sunt acestea definite la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol. În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în interiorul Comunității, pot fi acordate scutiri importatorilor care pot demonstra că nu sunt afiliați cu producătorii care fac obiectul măsurilor.

Aceste scutiri se acordă printr-o decizie a Comisiei, după consultarea comitetului consultativ, sau printr-o decizie a Consiliului prin care se impun măsuri și se aplică pe perioada și în condițiile prevăzute în acestea.

În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în articolul 11 alineatul (4), se pot acorda scutiri și după încheierea anchetei care a avut ca rezultat extinderea măsurilor.

În cazul în care numărul părților care cer sau pot cere o scutire este mare, Comisia poate decide inițierea unei reexaminări a extinderii măsurilor, cu condiția să fi trecut cel puțin un an de la extinderea măsurilor. Astfel de reexaminări se desfășoară în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (5) aplicabile reexaminărilor efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (3).

- (5) Nici o dispoziție a prezentului articol nu reprezintă un obstacol în aplicarea normală a dispozițiilor în vigoare în domeniul taxelor vamale.

Articolul 14

Dispoziții generale

- (1) Taxele antidumping, provizorii sau definitive, se impun prin regulament și percepute de statele membre în conformitate cu forma, rata de schimb și celelalte elemente stabilite de regulamentul care le impune. Aceste taxe sunt, de asemenea, percepute în mod independent de taxele vamale, de impozite și de alte taxe percepute în mod normal la import. Nici un produs nu poate fi supus în același timp taxelor antidumping și taxelor compensatorii pentru a remedia o situație care rezultă în urma unui dumping sau a acordării unei subvenții la export.

- (2) Regulamentele care impun taxe antidumping provizorii sau definitive, regulamentele sau deciziile care prevăd acceptarea angajamentelor sau încheierea anchetelor sau a procedurilor sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Aceste regulamente sau decizii menționează în special, ținând seama de necesitatea de a proteja informațiile confidențiale, numele exportatorilor, în cazul în care este posibil, sau al țărilor în cauză, o descriere a produsului și o sinteză a faptelor și a motivelor esențiale cu privire la stabilirea dumpingului și a prejudiciului. În toate cazurile, se trimite părților în cauză o copie a regulamentului sau a deciziei. Dispozițiile prezentului alineat se aplică *mutatis mutandis* reexaminărilor.
- (3) În temeiul prezentului regulament, pot fi adoptate dispoziții speciale referitoare în special la definiția comună a noțiunii de origine prevăzută în Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar¹.

¹ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

- (4) În interesul Comunității, măsurile instituite în temeiul prezentului regulament pot fi suspendate pentru o perioadă de nouă luni printr-o decizie a Comisiei, după consultarea comitetului consultativ. Suspendarea poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară, care nu depășește un an, în cazul în care Consiliul decide astfel, la propunerea Comisiei. Propunerea este adoptată de către Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu majoritate simplă să respingă propunerea, în termen de o lună de la prezentarea acesteia de către Comisie. Măsurile pot fi suspendate numai în cazul în care condițiile pieței s-au schimbat temporar în așa fel încât este improbabil ca prejudiciul să reapară în urma suspendării și sub rezerva ca industria comunitară să fi avut posibilitatea să își formuleze comentariile, iar aceste comentarii să fi fost luate în considerare. Pot fi din nou aplicate măsuri, oricând, în urma consultărilor, în cazul în care suspendarea lor nu mai este justificată.
- (5) Comisia poate, după consultarea comitetului consultativ, să dea instrucțiuni autorităților vamale să ia măsurile adecvate pentru a înregistra importurile astfel încât să poată fi aplicate măsuri cu privire la aceste importuri de la data înregistrării lor. Importurile pot fi supuse înregistrării la cererea motivată corespunzător a industriei comunitare ce conține suficiente probe ce justifică o astfel de acțiune. Înregistrarea se instituie printr-un regulament care precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimativă a taxelor care ar putea fi achitate în viitor. Durata înregistrării obligatorii a importurilor nu trebuie să depășească nouă luni.

- (6) Statele membre întocmesc lunar un raport către Comisie cu privire la importurile de produse care fac obiectul anchetelor sau al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în aplicarea prezentului regulament.
- (7) Fără a aduce atingere alineatului (6), Comisia poate cere statelor membre, după caz, să furnizeze informațiile necesare verificării eficiente a aplicării măsurilor. În acest caz, se aplică dispozițiile articolului 6 alineatele (3) și (4). Informațiile comunicate de statele membre în temeiul prezentului articol fac obiectul dispozițiilor articolului 19 alineatul (6).

Articolul 15

Consultări

- (1) Consultările prevăzute de prezentul regulament se desfășoară în cadrul unui comitet consultativ compus din reprezentanți ai fiecărui stat membru și prezidat de un reprezentant al Comisiei. Au loc consultări de îndată, fie la cererea unui stat membru, fie la inițiativa Comisiei și, în orice caz, într-un interval care permite respectarea termenelor stabilite de prezentul regulament.
- (2) Comitetul se întrunește la convocarea președintelui. Acesta comunică statelor membre toate informațiile utile, cât mai curând posibil, dar cu cel puțin zece zile lucrătoare înaintea reuniunii.

- (3) În cazul în care este necesar, consultările pot avea loc numai în scris; în acest caz Comisia avizează statele membre și le precizează termenul în care acestea pot să își exprime opinia sau să ceară o consultare orală pe care o organizează președintele, sub rezerva ca această consultare orală să se poată desfășura într-un interval de timp care să permită respectarea termenelor stabilite de prezentul regulament.
- (4) Consultările se referă în principal la:
- (a) existența unui dumping și metodele care permit determinarea marjei de dumping;
 - (b) existența și mărimea prejudiciului;
 - (c) legătura de cauzalitate între importurile care fac obiectul dumpingului și prejudiciu;
 - (d) măsurile care, având în vedere circumstanțele, sunt adecvate pentru a preveni prejudiciul cauzat de dumping sau pentru a-l remedia, precum și modalitățile de aplicare a acestor măsuri.

Articolul 16

Vizite de verificare

- (1) Atunci când consideră oportun, Comisia efectuează vizite pentru a examina documentele importatorilor, exportatorilor, operatorilor comerciali, agenților, producătorilor, asociațiilor și organizațiilor profesionale și pentru a verifica informațiile furnizate cu privire la dumping și prejudiciu. În absența unui răspuns adecvat în timp util, este posibil să nu se efectueze o vizită de verificare.

- (2) În cazul în care este necesar, Comisia poate recurge la anchete în țările terțe sub rezerva acordului întreprinderilor respective și în absența opoziției din partea guvernului țării în cauză, înștiințat oficial. De îndată ce obține acordul întreprinderilor respective, Comisia trebuie să comunice autorităților țării exportatoare numele și adresele întreprinderilor care urmează să fie vizitate, precum și datele convenite.
- (3) Întreprinderile în cauză sunt informate cu privire la natura informațiilor care urmează să fie verificate și cu privire la toate celelalte informații care urmează să fie furnizate în cursul acestor vizite, ceea ce nu împiedică cu toate acestea solicitarea, la fața locului, a altor precizări, ținând seama de informațiile obținute.
- (4) În cursul verificărilor efectuate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3), Comisia este asistată de oficialii statelor membre care solicită aceasta .

Articolul 17

Eșantionare

- (1) În cazul în care numărul reclamanților, al exportatorilor sau al importatorilor, al tipului de produse sau de tranzacții este mare, ancheta se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul selectării sau la cel mai mare volum de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil.

- (2) Selectarea finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată în aplicarea dispozițiilor referitoare la eșantionare, revine Comisiei, dar este de preferat ca eșantionul să se selecteze în urma consultării părților interesate sau cu consimțământul acestora, sub rezerva ca aceste părți să se facă cunoscute și să furnizeze informații suficiente în trei săptămâni de la deschiderea anchetei pentru a permite alegerea unui eșantion reprezentativ.
- (3) În cazul în care examinarea este limitată în conformitate cu prezentul articol, se calculează cu toate acestea o marjă de dumping individuală pentru fiecare exportator sau producător care nu este selectat inițial, care prezintă informațiile necesare în termenele prevăzute de prezentul regulament, cu excepția cazului în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare încât examinările individuale ar complica inutil procedura și ar împiedica încheierea anchetei în timp util.
- (4) În cazul în care s-a decis efectuarea eșantionării și părțile alese sau unele dintre ele refuză să coopereze, astfel încât rezultatele anchetei pot fi semnificativ compromise, poate fi selectat un nou eșantion. Cu toate acestea, în cazul în care refuzul de a coopera persistă sau în cazul în care nu se dispune de suficient timp pentru a selecta un nou eșantion, se aplică dispozițiile pertinente ale articolului 18.

Articolul 18
Lipsa cooperării

- (1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile. În cazul în care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, această informație nu este luată în considerare și se pot utiliza datele disponibile. Părțile interesate trebuie informate cu privire la consecințele unui refuz de a coopera.
- (2) Faptul că nu se dă un răspuns pe suport electronic nu este considerat refuz de a coopera, cu condiția ca partea respectivă să demonstreze că prezentarea unui răspuns în forma cerută ar putea antrena sarcini sau costuri suplimentare excesive.
- (3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor constatări de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

- (4) În cazul în care nu sunt acceptate elemente de probă sau informații, partea care le-a comunicat trebuie să fie informată de îndată cu privire la motivele care au stat la baza respingerii lor și trebuie să aibă posibilitatea să ofere explicații suplimentare în termenul stabilit. În cazul în care aceste explicații nu sunt considerate satisfăcătoare, motivele respingerii elementelor de probă sau ale informațiilor în cauză trebuie comunicate și indicate în constatările făcute publice.
- (5) În cazul în care determinările, inclusiv cele cu privire la valoarea normală, se bazează pe dispozițiile alineatului (1), în speță pe informațiile furnizate în plângere, trebuie, când acest lucru este posibil și ținând seama de termenele prevăzute pentru anchetă, să se verifice aceste informații cu ajutorul altor surse independente disponibile, precum listele de prețuri publicate, statisticile oficiale privind importul și evidențele vamale sau cu ajutorul informațiilor obținute în cursul anchetei de la alte părți interesate.

Aceste informații pot conține date pertinente privind piața mondială sau, după caz, privind alte piețe reprezentative.

- (6) În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar fi cooperat.

Articolul 19
Tratamentul confidențial

- (1) Orice informație de natură confidențială (de exemplu, pentru că divulgarea ei ar avantaja în mod semnificativ un competitor sau ar avea un efect defavorabil semnificativ pentru persoana care a furnizat informația sau pentru cea de la care a obținut-o) sau care este furnizată cu titlu confidențial de către părțile unei anchete este tratată ca atare de către autorități, în cazul în care se oferă motive întemeiate.
- (2) Părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt obligate să prezinte rezumate neconfidențiale. Aceste rezumate trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite înțelegerea de manieră rezonabilă a conținutului informațiilor comunicate cu titlu confidențial. În cazuri excepționale, părțile respective pot indica faptul că informațiile nu pot face obiectul unor rezumate. În aceste cazuri, trebuie indicate motivele pentru care nu poate fi prezentat un rezumat.
- (3) În cazul în care se consideră că o cerere de tratament confidențial nu se justifică și în cazul în care persoana care a furnizat informația nu dorește să o facă publică și nici să autorizeze divulgarea ei în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația poate fi eliminată, cu excepția cazului în care se poate demonstra în mod convingător, utilizând surse adecvate, că informația este corectă. Cererile de tratament confidențial nu pot fi respinse în mod arbitrar.

- (4) Prezentul articol nu se opune divulgării, de către autoritățile comunitare, a informațiilor generale, mai ales a motivelor pe baza cărora sunt luate deciziile în temeiul prezentului regulament, nici divulgării elementelor de probă pe care se bazează autoritățile comunitare în măsura necesară pentru justificarea acestor motive în cadrul procedurilor în instanță. O astfel de divulgare trebuie să țină seama de interesul legitim al părților interesate pentru ca secretele lor de afaceri să nu fie divulgate.
- (5) Consiliul, Comisia și statele membre sau agenții lor se abțin de la a divulga orice informație primită în aplicarea prezentului regulament pentru care persoana care a furnizat-o a cerut aplicarea tratamentului de confidențialitate fără primirea autorizației exprese din partea acesteia. Informațiile schimbate între Comisie și statele membre, informațiile referitoare la consultările organizate în aplicarea articolului 15 sau documentele interne elaborate de autoritățile Comunității sau de statele membre nu se divulgă, cu excepția cazului în care divulgarea lor este prevăzută în mod expres de prezentul regulament.
- (6) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu pot fi utilizate decât în scopul în care au fost cerute. Această dispoziție nu exclude utilizarea informațiilor primite în cadrul unei anchete în scopul deschiderii altor anchete care fac obiectul aceleiași proceduri cu privire la produsul în cauză.

Articolul 20
Informarea părților

- (1) Reclamanții, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare, pot cere să fie informați cu privire la detaliile referitoare la faptele și motivele principale pe baza cărora s-au instituit măsurile provizorii. Cererile de informare trebuie adresate în scris de îndată ce au fost instituite măsuri provizorii și informația trebuie transmisă în scris cât mai repede posibil.
- (2) Părțile menționate la alineatul (1) pot cere o informare finală cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive sau închiderea unei anchete sau a unei proceduri fără instituirea de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerațiile diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii.
- (3) Cererile de informare finală menționate la alineatul (2) trebuie adresate în scris Comisiei și primite, în cazul în care a fost aplicată o taxă provizorie, în cel mult o lună de la publicarea impunerii acestei taxe. În cazul în care nu a fost impusă nici o taxă provizorie, părțile trebuie să aibă posibilitatea de a cere informarea finală în termenele stabilite de Comisie.

- (4) Informarea finală trebuie făcută în scris. Ținând seama de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor, ea trebuie transmisă cât mai repede posibil, în mod normal în termen de cel mult o lună înaintea deciziei definitive sau de transmiterea de către Comisie a unei propuneri de decizie definitivă, în conformitate cu articolul 9. În cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice în acest termen anumite fapte sau considerațiile, comunicarea trebuie făcută cât mai repede posibil. Informarea nu este un obstacol pentru orice decizie ulterioară care poate fi luată de Comisie sau de Consiliu și, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea din urmă trebuie comunicate cât mai curând posibil.
- (5) Observațiile făcute după informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în cazul în care sunt primite într-un termen pe care Comisia îl stabilește în fiecare caz, ținând seama în mod corespunzător de urgența cazului, dar care nu poate fi mai mic de zece zile.

Articolul 21
Interesul Comunității

- (1) Pentru a se determina dacă este în interesul Comunității să fie luate măsuri, este necesar să se ia în considerare toate interesele aflate în joc în ansamblul lor, inclusiv pe cele ale industriei comunitare, ale utilizatorilor și consumatorilor ei, și o astfel de apreciere nu poate interveni decât în cazul în care toate părțile au avut posibilitatea să își facă cunoscut punctul de vedere în conformitate cu alineatul (2). În cadrul acestei examinări, se acordă o atenție deosebită necesității eliminării efectelor de denaturare ale unui dumping care aduce prejudicii și a reinstaurării unei concurențe reale. Este permis să nu se aplice măsuri stabilite pe baza dumpingului și a prejudiciului constatate atunci când autoritățile, ținând seama de toate informațiile furnizate, pot concluziona în mod clar că nu este în interesul Comunității să se aplice astfel de măsuri.
- (2) Pentru ca autoritățile să dispună de o bază fiabilă care să le permită să țină seama de toate punctele de vedere și de toate informațiile atunci când hotărăsc dacă instituirea de măsuri este în interesul Comunității, reclamantii, importatorii, asociația lor reprezentativă și organizațiile reprezentative ale utilizatorilor și consumatorilor pot, în termenele stabilite în avizul de deschidere a anchetei antidumping, să se facă cunoscuți și să furnizeze informații Comisiei. Aceste informații sau sinteze adecvate ale acestora sunt comunicate celorlalte părți desemnate în prezentul articol, care sunt abilitate să dea un răspuns.

- (3) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot cere să fie audiate. Aceste cereri sunt acceptate atunci când sunt prezentate în scris în termenele stabilite în alineatul (2) și atunci când menționează motivele speciale ale unei audieri în ceea ce privește interesul Comunității.
- (4) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot prezenta observații privind aplicarea taxelor provizorii impuse. Pentru a fi luate în considerare, aceste observații trebuie primite în termen de o lună de la aplicarea acestor măsuri și trebuie comunicate celorlalte părți care sunt abilitate să dea un răspuns, eventual sub formă de sinteze adecvate.
- (5) Comisia examinează toate informațiile care i-au fost supuse atenției în mod corect și stabilește în ce măsură sunt reprezentative; rezultatele acestei examinări, precum și un aviz privind fundamentarea acestor informații, sunt comunicate comitetului consultativ. Echilibrul dintre opiniile exprimate în cadrul comitetului trebuie luat în considerare de către Comisie în ceea ce privește orice propunere făcută în aplicarea articolului 9.
- (6) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot cere să le fie comunicate faptele și considerațiile pe baza cărora este probabil să se bazeze deciziile finale. Această informație se furnizează în măsura posibilului și fără a se aduce atingere oricărei decizii ulterioare luate de Comisie sau Consiliu.

- (7) Informația nu este luată în considerare decât atunci când este susținută de elemente de probă concludente pe care se bazează valabilitatea acesteia.

Articolul 22

Dispoziții finale

Prezentul regulament nu exclude aplicarea:

- (a) unor norme speciale prevăzute în acordurile încheiate între Comunitate și țări terțe;
- (b) unor regulamente comunitare în domeniul agricol și a Regulamentului (CE) nr. 3448/93 al Consiliului din 6 decembrie 1993 de stabilire a regimului comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole¹, Regulamentului (CE) nr. 1667/2006 al Consiliului din 7 noiembrie 2006 privind glucoza și lactoza² și a Regulamentului (CEE) nr. 2783/75 al Consiliului din 29 octombrie 1975 privind regimul comun de comercializare a ovalbuminei și lactalbuminei³. Prezentul regulament se aplică în mod complementar acestor regulamente și prin derogare de la toate dispozițiile lor care se opun aplicării taxelor antidumping;

¹ JO L 318, 20.12.1993, p. 8.
² JO L 312, 11.11.2006, p. 1.
³ JO L 282, 1.11.1975, p. 104.

- (c) unor măsuri speciale, atunci când obligațiile contractuale în cadrul acordului general nu se opun acestora.

Articolul 23

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 384/96 se abrogă.

Cu toate acestea, abrogarea Regulamentului (CE) nr. 384/96 nu aduce atingere valabilității procedurilor declanșate în temeiul aceluiași regulament.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 24
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Regulament abrogat și lista modificărilor ulterioare

Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului
(JO L 56, 6.3.1996, p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 2331/96 al Consiliului
(JO L 317, 6.12.1996, p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 905/98 al Consiliului
(JO L 128, 30.4.1998, p. 18)

Regulamentul (CE) nr. 2238/2000 al Consiliului
(JO L 257, 11.10.2000, p. 2)

Regulamentul (CE) nr. 1972/2002 al Consiliului
(JO L 305, 7.11.2002, p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului Articolul 1
(JO L 77, 13.3.2004, p. 12)

Articolul 3, numai în ceea ce privește
trimiterea la Regulamentul (CE)
nr. 384/96

Regulamentul (CE) nr. 2117/2005 al Consiliului
(JO L 340, 23.12.2005, p. 17)

ANEXA II

Tabel de Corespondență

Regulamentul (CE) nr. 384/96	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (3) prima propoziție	Articolul 2 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 2 alineatul (3) a doua propoziție	Articolul 2 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 2 alineatul (5) prima propoziție	Articolul 2 alineatul (5) primul paragraf
Articolul 2 alineatul (5) a doua propoziție	Articolul 2 alineatul (5) paragraful al doilea
Articolul 2 alineatul (5) paragrafele al doilea și al treilea	Articolul 2 alineatul (5) paragrafele al treilea și al patrulea
Articolul 2 alineatele (6) – (9)	Articolul 2 alineatele (6) – (9)

Articolul 2 alineatul (10) literele (a) – (h)	Articolul 2 alineatul (10) literele (a) – (h)
Articolul 2 alineatul (10) litera (i) prima propoziție	Articolul 2 alineatul (10) litera (i) primul paragraf
Articolul 2 alineatul (10) litera (i) a doua propoziție	Articolul 2 alineatul (10) litera (i) paragraful al doilea
Articolul 2 alineatul (10) literele (j) și (k)	Articolul 2 alineatul (10) literele (j) și (k)
Articolul 2 alineatele (11) și (12)	Articolul 2 alineatele (11) și (12)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (2) formula introductivă și literele (a) și (b)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (4) formula introductivă și literele (a) și (b)
Articolul 3 alineatele (5) - (9)	Articolul 3 alineatele (5) - (9)
Articolul 4 alineatul (1) formula introductivă	Articolul 4 alineatul (1) formula introductivă
Articolul 4 alineatul (1) litera (a)	Articolul 4 alineatul (1) litera (a)

Articolul 4 alineatul (1) litera (b)	Articolul 4 alineatul (1) litera (b) formula introdusivă și punctele (i) și (ii)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (2) primul paragraf, formula introdusivă și literele (a), (b) și (c) Articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 4 alineatele (3) și (4)	Articolul 4 alineatul (3) și (4)
Articolele 5 - 22	Articolele 5 - 22
Articolul 23	—
—	Articolul 23
Articolul 24 primul alineat	Articolul 24
Articolul 24 al doilea alineat	—
—	Anexa I
—	Anexa II